

Queeste naar Magie

Deel 1

Queeste naar Magie

Petra van Engelenburcht

Schrijver: Petra van Engelenburcht

Coverontwerp: 2K13team-Lora

ISBN: 9789464852417

© Petra van Engelenburcht

5-11-2024.

HOOFDSTUK 1. ZUKO MAG NIET FANTASEREN.

‘Auw, het is kokendheet! Geschrokken trekt Zuko zijn handen uit het water. Zijn oom heeft de teil gevuld en het interesseert oom Wang ook blijkbaar helemaal niks, dat jongensvingers niet gekookt willen worden.

Zuko blaast tegen zijn vingers en kijkt geërgerd naar het water, meteen begint het in de afwasteil te borrelen. Zomaar stijgt er een draaikolk van water vlak voor zijn neus op en die draaikolk verdwijnt, simsalabim! Spoorloos in het niets!

Geen drie tellen later klinkt er ergens achter hem een verschrikte gil. ‘Net goed.’ Met tevreden knik mixt hij koud water en een flinke scheut afwasmiddel bij het laagje water dat nog in de teil zit en nog stijgt hete damp in zijn gezicht op.

Zuko weet heel zeker dat wie daar net zo verschrikt gilde al dat water van de draaikolk over zich heen heeft gekregen en moet daar om lachen. Maar hij doet dat wel heel zachtjes, voor iemand het hoort.

Weer geen drie tellen later hoort hij achter zich gebonk beginnen. Iemand wil de deur van de keuken opendoen, maar kan dat helemaal niet. Om de een of andere reden zitten deze deuren ineens op het meest geheimzinnige slot. Terwijl de klapdeuren, die normaal altijd gewoon open gaan, nu potdicht zijn en dat blijven ook. Degene die door de klapdeuren naar binnen wou, wordt boos als dit niet lukt. Zo enorm boos dat hij nog meer tegen de arme klapdeur tekeer gaat en zegt daarbij ook een boel boze woorden, maar dat helpt allemaal niet en diegene gaat dan maar weg. Iedereen kan zijn voerstappen weg horen stampen.

Zuko moet daar om lachen. Hij is erg blij dat zijn oom niet de keuken in kan komen, want het was vast en zeker zijn oom die al dat water over zich heen kreeg.

En hij was vast en zeker ook degene die daarna Zuko daarvoor op z’n donder wou geven, want Zuko en zijn oom weten allebei heus wel wie verantwoordelijk is voor deze tovenarijen.

**Oh ja, wie is Zuko eigenlijk? **

De jongen staat in een hoekje van de grote keuken, bij een aanrecht. Achter hem staat een lange tafel en daar weer achter zijn er meer aanrechten en fornuizen waar de koks op koken.

Naast grote stapels serviesgoed staan er ook een paar stalen pannen op het aanrecht en hij ziet zichzelf er in een ervan weerkaatsen. Zuko ziet er, in zijn rode T-shirt en spijkerbroek helemaal niet als een gewone Chinese jongen uit. Al heeft hij schuine donkere ogen en een lichtbruine huid, maar hij heeft zulk lang gitzwart haar, dat het tot het midden van zijn rug hangt. Zijn oom heeft graag dat hij zijn haar zo lang wilde laten groeien, want daarmee lijkt hij enorm veel op zijn idool, Yukio Tijgerklauw.

'Wie is Yukio Tijgerklauw dan?'

Yukio is een held in Japanse Kung Fu animatie en films...Yukio doet steeds vechtoefeningen en door ze na te doen is Zuko daar best goed in geworden. Toen oom Wang hem een keertje zag oefenen, was er net een wedstrijd voor Yukio look-a-like.

Zuko vond het enorm leuk om daaraan mee te doen, de speelgoed magnaat van Toysforall ook. Voortaan stuurt de fabrikant dus steeds speelgoed naar hun en moet Zuko met allerlei Yukio spullen op de foto voor reclame.

Dus staat Yukio op zijn rode T-shirt en Zuko heeft een hele mooie verzameling van allerlei gratis Yukio spullen. Eerst was het best leuk, maar het almaar poseren met steeds weer andere kungfu pakjes, poppen en nep zwaarden is eigenlijk oersaai, net als dat eeuwige afwassen.

Zuko weet dat niet eens, maar oom Wang verdient er goed geld aan, door hem te filmen en te fotograferen met al die spullen. Zijn zusje Mayka is juist dol op Barbies en prinsessen kleding. Zij vindt het helemaal niet erg om met Barbies en allerlei soorten jurkjes op de foto te gaan, maar Zuko begint het behoorlijk te vervelen en bedenkt. Mijn leven bestaat toch wel uit meer dan steeds afwassen en almaar met spullen op de foto moeten? Ik wil terug naar China, terug naar mijn opa en oma.

Met diepe zucht nemen zijn schuine ogen de enorme stapel afwas op die op het aanrecht op hem staat te wachten. Hij heeft volgens zijn idee al zoveel borden afgewassen, dat je er rustig een grote muur van zou kunnen bouwen om het hele Chinese restaurant heen. En het is niet zo dat het restaurant geen afwasmachine heeft, hoor. Er staan er

we drie. 'Maar die zijn alleen voor het glas,' zegt zijn oom altijd als Zuko klaagt dat hij niet wil afwassen, 'en voor kleine zusjes.' Daar dreigt zijn oom graag mee, dat hij Zuko's kleine zusje Mayka iets aan zal doen als Zuko niet gehoorzaamt met afwassen of dat saaie poseren met plastic nep zwaarden in Kung Fu pakjes. 'Als je niet afwast, stop ik je zusje in de machine. Of, als je niet afwast, krijg je zusje drie dagen geen snoep.'

Zuko houdt enorm veel van snoep, welk kind niet, maar zijn zusje is er verslaafd aan. Als ze niet meteen een karamel toffee of een lolly krijgt? Dan gaat ze krijsen, stampvoeten en kleurt net als een toverbal van een gewoon lichtbruin velletje, naar knalrood tot zelfs paars.

En denk je dat zijn er zusje dankbaar voor is dat ze niet in de afwasmachine gestopt wordt? Welnee, Mayka is pas acht jaar oud, maar ze is het meest vervelende verwende mormelzusje dat je je maar voor kunt stellen. Zuko kan zich nog herinneren dat zijn moeder, toen Mayka net geboren was dit tegen hem zei. 'Nu ben je een grote broer en grote broers moeten goed voor hun kleine zusjes zorgen. Beloof je mij dat?'

Zuko gaf zijn moeder een hand en beloofde dat, dus kreeg hij een zak snoep en een cadeautje, want je krijgt snoep en cadeautjes als je braaf bent.

Weet je wat hij toen kreeg? Een prachtige actiepopp van zijn lievelingsserie op de tv, Yukio Tijgerklauw... Het is zijn lievelingsbezit en hij is er zo zuinig op dat hij de pop voor Mayka verstoppt. Anders laat ze Yukio steeds met haar Barbies dansen!

Zuko is dus braaf, maar het laatste wat zijn zusje is, is braaf. Soms zou hij haar zelf wel eens in de afwasmachine willen stoppen als ze hem weer eens dwingt iets te doen wat zij graag wil. Dat kan Mayka, weet je dat? Ze kijkt je aan. Er brandt ineens een geheimzinnige gloed in haar ogen en dan moet je wel doen wat ze zegt, of je dat wil of niet. Zo tiranniseert Mayka iedereen en ze heeft dan ook een kamer die bijna uit elkaar ploft van het speelgoed, vooral alles wat van Barbie is...

En zo staat Zuko braaf bij het aanrecht en staart naar de berg afwas die op hem wacht en al dat serviesgoed grijnst gemeen terug...

Terwijl hij veel te grote roze handschoenen aandoet, bekijkt Zuko de enorme verzameling afwas vol tegenzin. 'Ik heb geen zin meer, ik wil niet meer afwassen,' verzucht hij tegen de afwasborstel die stilletjes op het aanrecht ligt. De borstel gaat meteen rechtop staan en begint rondjes in acht-vorm te draaien alsof het op het aanrecht schaatst. 'Wat doe je,' zegt Zuko geërgerd. 'Daarmee schiet ik echt niet op. Hup, ga afwassen, stom ding, dan doe je ook iets nuttigs.' Hij zegt het maar als grapje, maar meteen glijdt er een bord van de grote stapel links. De borstel schiet erop af, wast het bord af en dit bord glijdt daarna als vanzelf op het aanrecht aan de andere kant. Zuko leunt op het aanrecht en ziet eerst vol verbazing, daarna vol blijdschap, het ene bord na het andere naar het water zweven, afgewassen worden en daarna zich weer opstapelen op het aanrecht. Er is nog veel meer afwas. Na de borden marcheren kopjes, schoteltjes, kommetjes en schaaltes het water in. Messen, vorken, lepels en zelfs de kleine dessertlepeltjes gaan rechtop staan, ze marcheren vies het water in en komen er weer schoon uit.

De grote pannen schuiven ook alvast naar voren.

Dat de afwasborstel zomaar afwast, laat hem lachen, maar Zuko schrikt van zijn eigen geluid en kijkt ongerust om. Laat oom Wang mij maar niet horen of dit zien, want dan wordt de borstel afgepakt en moet ik weer zelf afwassen. Oom Wang, brrr! Zuko kijkt opnieuw heimelijk om. Zijn oom is het grootste probleem nu hij tegenwoordig magie blijkt te hebben, want dat met die afwasborstel is heus niet het eerste magische wat hem steeds overkomt.

Aan de andere kant van de keuken staan Jackie en Mike, Thomas Bing, de chef-kok en de twee serveersters Marie en May met elkaar te praten en te lachen met een kopje koffie in de hand.

Het is pas half acht in de morgen. Het restaurant is nog niet open, dus kunnen de koks en hulpen nog even rustig aan doen voor ze de maaltijden moeten bereiden. Ze kijken ook helemaal niet naar Zuko die daar zomaar staat en negeren het geluid van het rinkelende serviesgoed dat in snel tempo afgewassen wordt...

Oké, Zuko knikt tevreden, nu niemand mij stoort en de borstel zo ijverig bezig is, kan ik eindelijk dat doen, wat ik het liefste van alles doe, fantaseren..., maar hoe Zuko probeert iets leuks te fantaseren. Het gerinkel van het afgewassen serviesgoed stoort hem. Eigenlijk moet hij alleen maar aan vervelende dingen denken, want hoe komen Zuko en Mayka in het Chinese restaurant, helemaal in Nederland, terwijl ze van Chinese afkomst

zijn? Wel, het is nu alweer vijf jaar geleden dat hun ouders zomaar op een dag, alsof een tovenaarsformule had gezegd, spoorloos verdwenen!

Niemand wist waar hun vader en moeder gebleven waren. Omdat kinderen nu eenmaal niet alleen mogen wonen, moesten Zuko en zijn zusje Mayka, vanuit China naar Nederland naar een broer van hun vader, blijkbaar de enige familie die hun wilde hebben. Terwijl ze een hele lieve opa en oma hebben. Maar ja, om de een of andere reden mochten ze niet bij hun wonen. Daardoor staat Zuko nu hier en is zijn zusje ergens in het restaurant. Vast weer bezig iemand te tiranniseren om haar zin te krijgen of om te spelen met haar Barbies, waarvan ze er al zoveel heeft dat ze niet eens meer te tellen zijn.

Het is dat hij nog kan fantaseren. Anders zou Zuko helemaal dol worden en met borden gaan smijten. Fantaseren is het enige wat zijn leven nog dragelijk maakt.

Trouwens, weet je eigenlijk waarom de koks van het Chinese restaurant, net als de serveersters, niet graag naar hem kijken? Er is namelijk iets vreemds met Zuko aan de hand. Iets wat hij het liefst geheim wil houden, maar ja, magie laat zich niet in een doosje stoppen. Zuko dagdroomt graag en weet je wat, zijn fantasieën komen tot leven.

Terwijl Zuko naar de afwassende borstel kijkt, vliegen er ineens gouden vlinders om hem heen. Dat is iets wat vorig jaar voor het eerst zomaar gebeurde en nu eigenlijk iedere keer zodra hij begint met fantaseren...Zuko weet niet eens waar die vlinders vandaan komen, ze doemen zomaar op en hij vindt ze erg mooi.

Oké, gouden vlinders fantaseren is prima, maar zodra het Zuko lukt een spannend avontuur te dagdromen, verschijnt er uit het niets een aap, die naast hem zit op het aanrecht. Dat is niet eens een lief klein aapje, zoals dat beestje van Pippi Langkous. Nee, dit is een gigantische gorilla van een metertje of twee en hij draagt een gouden harnas.

Deze gorilla, dat is de Grote Verwoester, de aartsvijand van Yukio en de gorilla ontbloot een stel vlijmscherpe tanden om u tegen te zeggen, terwijl hij de scherpte van het zwaard op zijn duim test. Gelukkig is hij niet van plan Zuko een kopje kleiner te maken. Die staat immers voor zich uit te staren, verdiept in zijn fantasieën. Er verschijnt nog iemand. Dit is ook een jongen, wat ouder dan Zuko en zodra hij de Grote Verwoester ziet, neemt hij meteen een behoorlijk dreigende vechtpositie aan.

Deze jongen, kijk maar goed naar hem. Dat is nou Yukio, de held uit Japanse animatie en Kung Fu films.

Yukio is veertien jaar oud en woont in Japan in een afgelegen bergachtig gebied. Hij heeft lang zwart haar en draagt een zwart ninja kostuum met een rode sjerp om het middel. Zijn vader heet Takashi en die is een enorm sterke krijger. Nog eens trouwens... In zijn fantasie is Zuko geen mager afwassertje meer, maar een dappere held die enorm goed kan vechten en samen met Yukio Tijgerklauw bestrijdt hij misdadigers zoals de Grote Verwoester.

Zijn fantasie begint enorm spannend. Zuko blijft dus voor zich uitstaren en de afwasborstel blijft gelukkig afwassen. Het personeel van het Chinese restaurant gluurt naar Zuko en het servies dat zomaar zichzelf afwast. De stapels schone borden, kommetjes en schalen groeit almaar hoger en hoger, bijna tot aan het plafond! Zodra de aap en die andere jongen uit het niets opdoemen, zeggen ze daar niets van, maar draaien de jongen die zo stil bij het aanrecht staat, de rug toe. Ze zijn niet echt bang voor Zuko en zijn fantasieën, maar vinden zwevende gouden vlinders, grote gorilla's en die gefantaseerde jongen toch wel erg vreemd. Zuko's fantasie is zo spannend, we willen dolgraag mee fantaseren, toch? Kijk maar eens naar wat er gebeurt.

Yukio's ogen knijpen waakzaam samen, want de vijand is gekomen. . De Grote Verwoester is koning van het buurland, maar wil steeds hun land veroveren en probeert hun land, Netahay, binnen te dringen.

De grens tussen hun landen is een kabbelende beek vol grote stenen en aan de andere kant van de beek staan grote apen, ze springen woest krijsend op en neer en dreigen met zwaarden en speren naar Yukio.

Zijn vader, generaal Takashi verdedigt Netahay tegen alles wat boosaardig is en Yukio is nog maar een jongen, maar hij probeert dat ook. Yukio kan dus alle hulp gebruiken die er maar is en daarvoor heeft hij van zijn vader een tatoeage gekregen. Op zijn rug is een gouden draak getatoeëerd, die hem magische vechtkunsten geeft. Yukio moest na de tatoeage daarna naar meer magische voorwerpen zoeken. Zodra hij er zeven bij elkaar heeft is hij eindelijk sterk genoeg om de gorilla te verslaan, tot nu toe heeft hij er nog maar vijf...Toch is Yukio Tijgerklauw niet bang voor de Grote Verwoester en zijn helpers.

De lange zwarte haren van de jonge krijger waaien door een windvlaag heen en weer en hij kijkt geërgerd naar de heen en weer springende apen. Ineens zweeft Mayka, de dochter van de sneeuwkoningin boven hem in een blauwe jurk en haar twee meter lange witte haren zweven om haar heen. Mayka laat het sneeuwen naar de Grote Verwoester en zijn apen. Ze tovert zelfs ijsballen om te gooien en wie erdoor geraakt wordt, bevriest.

Ha, en dan ben ik er ook nog. Zuko draagt nu ook zwarte kleren en een rode sjerp om het middel. Hij gaat naast de jonge strijder staan en neemt ook een vechthouding aan, klaar om met de apen van de Grote Verwoester te vechten.

Zuko glimlacht voor zich uit, zo blij is hij met zijn mooie fantasie.

In het echt gebeurt er ook van alles, want de gorilla en de jongen staan dreigend tegenover elkaar. De grote gorilla grist ineens een bord van de stapel en smijt dat naar Yukio toe. De jonge krijger springt soepel opzij. Hij ontwijkt met gemak een op hem af zwiepend bord, nog een en nog een en in de keuken weergalmt het geluid van het brekende servies op de vloer. Zuko lacht tevreden, terwijl de gefantaseerde Grote Verwoester en Yukio elkaar dreigend aankijken. De gorilla smijt weer een bord en Yukio grist het bord uit de lucht en smijt het terug!

Ineens komt iemand de keuken binnen. Wang, de eigenaar van het Chinese restaurant, draagt een zwart pak en er steekt een wit zakdoekje uit het borstzakje. De magere man ziet er keurig uit, maar zijn langwerpige gezicht heeft de kleur van een uitgeperste citroen. Hij kijkt net zo zuur, vooral naar zijn kleine neefje die maar een beetje voor zich uit staat te staren...

De oom van Zuko had net al dat water over zich heen gekregen. Hij kon ook de keuken net niet in en je begrijpt wel dat hij dar best een beetje erg boos om is. Zodra hij de prachtige gouden vlinders om zijn neefje ziet zweven en ook dat de enorme gorilla en een vechtlustige jongen borden naar elkaar toesmijten, stampvoet Wang geërgerd. Hij grist een theedoek van het aanrecht, beent naar zijn neef toe en slaat de gefantaseerde vlinders, de gorilla en de Yukio weg, tot ze als gouden stofkorreltjes op de vloer dwarrelen en in het niets oplossen... Toen hun baas de keuken inkwam, begonnen de koks snel met koken en de serveersters haasten zich weg om het restaurant af te stoffen.

Zuko haalt diep adem om tot de aanval over te gaan, hij besluit die twee apen links eens goed op hun donder te geven. Hij hoeft alleen maar over het water te springen en maakt zich al klaar voor de sprong, en... 'Auw!' Zuko grijpt verschrikt naar zijn hoofd en kijkt geërgerd om. Er is er maar één die hem altijd uit zijn mooie fantasie haalt door een mep te geven... Bah, net nu het zo geweldig spannend was. 'Oh oh,' nu pas ziet Zuko dat de vloer is bezaaid met scherven en ook hoe woedend zijn oom naar hem kijkt. Hij gaat geweldig op z'n kop krijgen, terwijl hij eigenlijk niets heeft gedaan, maar ja, de borden zijn wel stuk.

'Hoe vaak heb ik je nou gezegd niet te fantaseren,' snauwt oom Wang. 'Wie gaat er nu voor die kapotte borden betalen, jij soms? Jullie,' hij wenkt bevelend naar de keukenhulpen, Jackie en Mike. 'Kom meteen hier en ruim dat op.'

Zuko kijkt naar de scherven en haalt zijn schouders op. Op elk bord zit de afbeelding van een draak in rood en goud en hij vind ze oerlelijk. Wat hem betreft mogen alle borden dus wel stuk.

Jackie en Mike pakken snel grote emmers en een bezem en stoffer en blik en vegen ijverig de scherven bij elkaar.

Zuko is best boos omdat zijn oom zijn mooie dagdroom heeft verstoord. Meteen pakt hij een bord. Het glijdt tussen de roze handschoenen door en valt, oeps, stuk op de vloer!

‘Wel alle donders!’ Wang knijpt zijn schuine ogen samen en geërgerd beent hij op hem af en doet een hand omhoog. Zuko laat zich niet zomaar slaan. Hij krimpt in elkaar alsof hij bang is, legt een arm op het aanrecht en doet een stapje achteruit. Achter hem staan de stapels met het net afgewassen serviesgoed. Nog één stapje achteruit en...

Wang blijft staan. Hij begrijpt het heel goed en laat zijn hand zakken en geërgerd kijkt hij naar zijn neef. ‘Hou nou eens op met dat onzinnige gefantaseer,’ sist hij. ‘Of ik sla je het vel van de oren!’

Zuko wrijft pruilend door zijn zwarte haren en kijkt zijn oom verontwaardigd aan. ‘Auwa, laat me niet zo schrikken,’ klaagt hij. ‘Ik deed toch niks?’

‘Ja, je deed niets, jij nietsnut,’ knikt zijn oom woedend. ‘Schiet eens op met afwassen, of moet ik het soms gaan doen?’ Wang haast zich om de stappels afgewassen borden en het andere serviesgoed op de tafel achter hun neer te zetten, dus veilig voor de driftbuien van zijn neefje. Hij trekt geërgerd de kraag van zijn jas recht. Toen zijn broer en schoonzus op een dag spoorloos verdwenen, was het enige wat Wang erfde, een neefje van zeven en ook nog een klein pasgeboren nichtje. Ze hadden zelf geen kinderen, dus zijn vrouw Mei was dolblij toen de kinderen kwamen, maar nu is er een probleem.

Wang heeft het niet eens expres gedaan, maar hij is helemaal vergeten Zuko en Mayka in te schrijven bij de gemeente waar ze wonen. Daardoor kunnen ze niet naar school en eigenlijk komt dat best goed uit. Doordat de kinderen de hele tijd in huis zijn, kan hij net zoveel reclamefoto's en filmpjes van hun maken als hij maar wil. Daarvoor heeft hij op zolder twee kamers ingericht.

Nu zijn ze een paar jaar verder en Wang vertelt niemand dat hij veel geld verdient met de kinderen laten poseren voor al het speelgoed.

Zijn neefje en nichtje zien er leuk uit, dus stuurt de speelgoed magnaat steeds het nieuwste speelgoed en het geld stroomt vanzelf zijn bankrekening binnen. Toch staart Wang met een grote frons op zijn gezicht naar het aanrecht, want er gebeurt alweer iets wat hem boos maakt.

Hoe gewoon zijn neefje er ook uitziet. Hij is het zeker niet, want bij welke neef vliegen er gouden vlinders rond? Daarnaast is een afwasborstel nog steeds druk bezig serviesgoed af te wassen, terwijl dat vervelende joch maar een beetje staat te fantaseren. Dat komt allemaal door mijn broer, bij hem gebeurde ook steeds van dat stomme gedoe, bedenkt Wang. Hij haat alles wat anders is als normaal en een ding is duidelijk, zijn neef is niet normaal! Voor Wang is er maar een oplossing om dit vervelende gedoe bij zijn neef weg te krijgen. Hard werken en vooral geen tijd gunnen om te fantaseren, want die fantasieën komen, potjandikkie, tot leven!

Toveren bestaat niet alleen in films, bedenkt Zuko tevreden, terwijl hij met een glimlach op zijn gezicht de nieuwe gouden vlinders volgt die uit het niets opdoemen en sierlijk om hem heen zweven.

Daarnaast gebeurt er nog iets leuks, er zweeft zomaar een natte dweil boven het hoofd van zijn oom. Het neemt de vorm aan van een mannetje dat met de handen in de zij met een voet op de grond tapt en vermanend het hoofd naar hem schudt. Meteen heeft hij enorme moeite om niet in lachen uit te barsten en Zuko staart naar de grond. Toch voelt hij zich enorm tevreden, want bij welke andere jongen werden ook fantasieën waar? Nou ja, er is er nog eentje...

Zuko kijkt graag fantasiefilms, vooral de Harry Potters. Harry was elf jaar oud toen hij ontdekte dat hij een tovenaar was en naar Zweinstein mocht, de beste, de mooiste en zeker prachtigste toverschool van de hele wereld. Voor Zuko is er weinig kans op een toverschool. Zijn oom laat hem toch nooit gaan en al is hij nu twaalf jaar oud. Zuko kan het nog steeds niet geloven, maar hij is ook een tovenaar. Dat moet wel, want al een poosje gebeuren er vreemde magische dingen. Harry Potter moest een toverstaf leren gebruiken en spreuken opzeggen. Zuko kan het met zijn gedachten doen. Soms moet hij daar echt hard voor denken en dan gebeuren er dingen die pas echt leuk zijn, zoals nu met de afwasborstel en de dweil.

Ik wou dat iemand mij kwam helpen en mijn oom mij met rust laat, verzucht hij heimelijk.

Wang grist de afwasborstel uit het water en smijt het naar een hoek. Meteen veranderd het kleine mannetje weer in een dweil en knijpt zichzelf uit boven het hoofd van zijn oom!

Wang schreeuwt het vol schrik zodra als het koude water op zijn hoofd krijgt en kijkt woedend omhoog. Het dweil mannetje zweeft er weer en steekt de tong naar hem uit!

Woedend grist hij de dweil uit de lucht en smijt die in de teil.

Geërgerd veegt hij met een mouw zijn gezicht droog en geeft Zuko weer een mep.

‘Ga door met afwassen, lui joch,’ snauwt oom Wang. ‘Straks kom ik je halen voor het poseren, er is weer nieuw speelgoed gekomen met de post.’

Zuko veegt zijn gloeiende oor, maar is ondertussen zo een mep wel gewend en verveeld haalt hij de afwasborstel op.

Jackie komt er met stoffer en blik bij en veegt de scherven op. Hij glimlacht troostend tegen hem en Zuko glimlacht wel terug, maar pakt met diepe zucht een vuile pan op. Hij merkt dat zijn oom blijft staan en naar iets kijkt wat hem duidelijk nog veel bozer maakt en Zuko draait verbaasd om, want achter hem klinkt gerinkel van serviesgoed. Blijkbaar is het servies boos geworden omdat zijn oom hem weer slaat en nu halen ze een heel knap kunstje uit.

Jackie, Mike en de koks zien het ook en staren met grote ogen, want op de lange tafel stapelen alle net afgewassen borden, schalen en kommetjes zich in razendsnel tempo op tot twee hoge stapels, helemaal tot aan het plafond!

Zodra ze het gerinkel horen, gluren de serveerster om de deur en hun ogen worden groot zodra ze de vreemde tovenarijen zien.

De ene stapel servies balanceert op een saké flesje en de andere op de tuit van een theepot en die stapels wiebelen akelig eng heen en weer. De koks staren naar wat er allemaal gebeurd en vergeten helemaal te roeren.

‘Na na na,’ Wang klapt in zijn handen, want grote pannen met rijst en mie koken over en in een wok klinkt akelig geborrel. ‘De boel brandt aan, schiet op. Ga door met koken. Hier valt niets te zien, moet het eten soms zwart blakeren?’ Wang negeert het heen en weer zwierende servies. Hij kijkt op zijn horloge en daarna Zuko streng aan. ‘Je maak deze afwas zo snel mogelijk af en dan kom je boven voor het poseren, begrepen.’

Zuko fronst geërgerd, want hij heeft helemaal geen zin in dat stomme poseren. Meteen vormen de twee grote stapels serviesgoed lichamen, ze zetten de armen in de zij en buigen dreigend rinkelend naar zijn oom voorover. Een van de figuren pakt een kopje van de grote stapel en laat het zomaar los. Pats, breekt het op de vloer in stukken! De tweede laat ook al iets kapot vallen.

Zuko knijpt zijn ogen dicht, want zijn oom mept nog snel met de theedoek de gouden vlinders die om hen heen zweven tot flonkerende stofdeeltjes. Machteloos fladderen ze naar de grond, daarna beent Wang de keuken uit.

Het serviesgoed gaat weer rechtop staan, ze slaan de armen over elkaar en beginnen een vrolijk wijsje te rinkelen, waarbij ze net als Russische dansers de benen hoog op zwieren.

De koks en serveersters kijken elkaar aan of ze het serviesgoed niet moeten redden, maar het eten begint nu echt aangebrand te ruiken en ze haasten zich naar het fornuis.

Tevreden kijkt Zuko naar het dansend servies. Verleden week hingen alle pannen aan het plafond te tapdansen en dat maakte enorm veel herrie, daar is dit nog gewoon bij. Zuko lacht erom. Dit zijn grappige dingen en het laatste waar hij zich druk om maakt, hij heeft andere problemen.

Hoopvol zet hij de afwasborstel rechtop op het aanrecht, maar zodra hij het loslaat valt de borstel gewoon neer. Alle magie is blijkbaar met de komst van zijn oom weggevlucht.

‘Toe nou,’ smeekt Zuko. ‘Hij is weg, dan kun je toch wel weer afwassen,’ want er staat nog best wat afwas, maar de borstel beweegt nog geen haartje. Geërgerd gaat hij zelf maar weer verder, maar Zuko heeft daar flink genoeg van.

Ik wil niet meer afwassen en almaar met dat stomme speelgoed op de foto. Ik wil hier weg, bedenkt hij. Weg uit dit stomme restaurant en terug naar huis, naar mijn opa en oma. Ik moet geld hebben, een boel geld, maar hoe kom ik aan genoeg geld voor vliegtuigtickets naar China? Hij herinnert zich nog de tijd dat hij gelukkig was bij zijn ouders, hij had een hele aardige opa en oma en wil graag naar hun terug. Zuko weet dat een vliegtuigticket geld kost, maar hij heeft geen geld. Van zijn ouders kreeg hij zakgeld. Hier krijgt hij alleen maar speelgoed, zakken snoep en andere cadeautjes. Daar is hij best blij mee, maar daar komen ze nooit het vliegtuig naar China mee in, want zijn zusje moet natuurlijk ook mee.

Terwijl Zuko afwast en ondertussen toch weer verder dagdroomt, is Wang druk bezig met een computer. In het zolderkamertje staan rekken en manden vol met allerlei Yukio speelgoed en kleding en in een hoekje staan kartonnen afbeeldingen van de Grote Verwoester en een paar van zijn apen. Het kamertje heeft een witte muur waarop Wang afbeeldingen kan projecteren van Chinese landschappen of kinderkamers.

Hij maakt een grote doos open en haalt er dozen met speelgoed uit. Hij leest de bijbehorende brief en stelt een projector in zodat er een gezellige kinderkamer verschijnt, niet het saaie hokje waarin hij zijn neef en nichtje dwingt om te wonen. Op een bureau in de andere hoek staat een computer. Daarmee heeft hij contact met Toysforall, een belangrijke speelgoedmaker in Japan, die dolgraag de kinderen met hun producten op de foto wil hebben. Ze vragen Wang dus vaak te filmen hoe Zuko en Mayka het uitpakken en er mee spelen. Het is ondertussen twaalf uur geworden en Wang kijkt op zijn horloge. Wie dat wil kan nu bellen of via de computer bestellingen doen. Zijn mobiel rinkelt als een ouderwetse telefoon. Hij pakt het op en spreekt plechtig; 'Wang Industries.' Dit telefoontje komt van Toysforall die niet alleen alle Yukio speelgoed en kleding maakt, maar ook de films.

Rhiu Ishida, de manager van de speelgoed magnaat, spreekt Engels en klinkt behoorlijk bevelend. 'Mister Wang, ik heb de foto's en reclame films gezien van uw neef Zuko. We gaan binnenkort beginnen met nieuwe reclames, maar hebben een probleem. De voormalige Yukio acteur wordt te oud voor de commercials. Daarom bieden wij uw neef een contract aan voor de komende vijf jaar voor een heel nieuwe serie. We betalen u per jaar vijftigduizend dollar voor de jongen en twintigduizend voor het kleine meisje, want er komt ook een nieuwe Little Blue Star commercial serie.'

Wang schudt zijn hoofd, al kan de Japanner dat natuurlijk niet zien, want hij verdient veel meer aan het fotograferen en filmen met de reclames van de kinderen in Nederland. 'Ik vind mijn neef en nichtje nog veel te klein om uit huis te gaan,' zegt Wang. 'Ze hebben veel verzorging nodig.'

'Maakt u zich geen zorgen,' haast Rhiu zich om te zeggen. 'Wij hebben de beste leraren en verzorgers voor de kinderen die in onze reclames

en films mee spelen. Goed, dan, We zijn bereid u een miljoen dollar te betalen voor beide kinderen, plus een aandeel in alle royalty's. Weet u wat, ik ben toevallig in Nederland en breng u als eerste alvast een half miljoen in contanten en neem dan ook de kinderen mee. U krijgt het andere miljoen zodra ze in China zijn. U kunt uiteraard andere kinderen van het geld huren om met hun verder reclames te maken.' Meteen verdwijnen alle bezwaren van Wang als sneeuw voor de zon. Het lijkt hem zelfs een geweldig idee om zijn neef en kleine nichtje te verkopen en met een onbekende man mee te sturen naar Japan. Voor al dat geld kan hij zich een heel nieuw restaurant laten bouwen en met een andere jongen die op Yukio lijkt, heeft hij vast geen problemen meer met al die vervelende magische onzin! Wang geeft het adres van het restaurant door en wrijft tevreden zijn handen.

Ik krijg een boel geld en ben mijn vervelende neefje kwijt, bedenkt hij. Eindelijk zit het me eens mee.

Zuko weet niet nog wat zijn oom van plan is met hem en zijn kleine zusje en is druk bezig in de keuken. Hij dompelt de roze handschoenen in het hete sop en wast verveeld verder af, maar waar was hij gebleven? Een dagdroom is leuker om mee bezig te zijn dan dat stomvervelende afwassen. Dus droomt hij zich zijn fantasieën een stuk spannender. Ze verschijnen dus weer uit het niets, de Grote Verwoester en de dappere jonge held en nemen dreigende vecht posities aan.

Yukio staart geërgerd naar de Grote Verwoester. De apen springen brutaal heen en weer over de beek en weer terug. 'Hou je vieze beesten bij je,' roept hij, maar de gorilla lacht spottend. 'Denk je nu echt mij tegen te kunnen houden?' 'Bij de magische krachten van Chen,' roept Yukio terug... (Dat is een uitspraak die Yukio altijd doet vlak voor hij gaat vechten...)

'Yukio?' Iemand trekt aan zijn mouw, maar Zuko blijft voor zich uitstaren...

Ik laat je ons land niet innemen,' zegt Yukio dapper. 'Wij zijn niet bang voor jou, jij dikke vreetzak! Die stomme apen van jou slaan we zo plat!'

'Oh ja?' De Grote Verwoester slaat in zijn handen. Meteen staan er geen tien apen meer, maar wel 100!

De apen krijsen het dreigend uit en springen wild op en neer. Ze kunnen elk moment aanvallen! 'Yu-ki-oooo!!!!' Het handje trekt nog harder aan zijn mouw.

‘Wát!’ Zuko kijkt geërgerd opzij. Als ze hem zo blijven storen, kan Yukio nooit de Grote Verwoester tegenhouden om Netahay te veroveren.

Het is Mayka. Zijn zusje weet dat hij het leuk vindt om naar zijn held genoemd te worden, daarom noemt ze hem altijd zo, als ze iets van hem wil.

‘Yukio, ome Wang is weer heel gemeen. Hij heeft mijn bal boven op de kast gelegd. Haal die er meteen voor mij vanaf.’ Mayka kijkt hem dwingend aan met haar schuinstaande ogen. Zijn kleine zusje heeft haar lievelingsjurkje aan. Het is roze met een tule rokje en ze draagt er zilveren vleugeltjes bij en een witte mayo. Met haar lange zwarte haren in twee staartjes ziet ze er uit als een snoezig elfje, maar is helemaal niet snoezig. Sinds ze hier wonen, heeft tante Mei zijn zusje gruwelijk verwend. Mayka krijgt altijd alles wat ze maar wilt en als er eens niet gedaan wordt wat zij wil? Dan gaat ze krijsen!

‘Kom mee, Yukio, ik wil mijn bal terug.’ Mayka spert haar ogen wijd open en in haar donkere ogen laait een gele gloed op. Mayka heeft namelijk ook magie.

Al kan zij geen gouden vlinders tevoorschijn toveren, ze is er wel erg goed in iedereen alles te laten doen wat zij maar wil.

‘Nou,’ verzucht Zuko, ‘vooruit dan maar.’ Hij doet de roze handschoenen uit en loopt achter zijn zusje aan, terwijl Mayka tevreden giechelend naar de gang huppelt.

‘Hola, kijk eens uit!’ May komt net met een dienblad vol lege kopjes en schoteltjes de keuken in en botst tegen Mayka aan. Even wil de serveerster boos uitvallen, dat kan Zuko aan haar gezicht zien, maar Mayka lacht tegen haar en weer laait de gele gloed in haar ogen op. May lacht terug en aait over haar hoofd. Iedereen is dol op zijn zusje. De gang is niet leeg. Behalve een kapstok vol dure bontjassen van zijn tante en een rek vol schoenen met hoge hakken, staat er een kast vol Chinese kookboeken en dure encyclopedieën. Daar mag hij niet eens naar wijzen.

Dat begrijpt Zuko niet, want dan kijkt er tenminste iemand eens naar. Gelukkig heeft tante Mei hem geleerd in het Chinees te lezen en schrijven, anders zou hij zijn Manga strips niet eens kunnen lezen. De kast is ruim twee meter hoog en tussen twee groene vazen met oranje draken, ligt een roze bal. Het is van Walt Disney en heeft de

gezichten van prinsesjes erop. Mayka heeft enorm veel speelgoed, maar het liefste loopt ze de hele tijd met deze bal te stuiteren. Oom Wang zal er wel weer over gestruikeld zijn.

De kinderen staan in het midden van de gang en achteraan is de afhaalbalie, met de rode banken waarop de klanten kunnen wachten tot het eten klaar is. Zij staan bij de klapdeur naar de keuken, daar schuin tegenover is de deur naar het restaurant en aan het andere eind van de gang een trap waarmee je naar de woonkamer van oom en tante Mei kan gaan en als je nog een trap opklimt ga je naar de zolder waar de kinderen wonen.

‘Kijk,’ Mayka wijst pruilend omhoog.

Zuko kan ook niet bij de bal en hij kijkt rond, niet om te zien of er iets is om op te klimmen, eerder of er niemand aankomt. Hij staart naar de bal en zegt tegen zichzelf. Bal, kom hier. Bal, kom hier. De bal begint te trillen. Het krijgt ineens een onzichtbaar duwtje en zomaar valt het van de kast omlaag! ‘Yeee!’ Mayka loopt er snel heen, ze pakt de bal op en lachend begint ze er mee te stuiteren.

‘Doe dat nou niet hier, ga nou maar naar boven,’ Zuko kijkt om naar de deur.

Als hun oom ziet dat ze de bal hebben, gaat hij vast vragen hoe ze er aan komen. De kinderen kijken om zodra ze iets horen, de richting in van de afhaal balie. Bij de balie staat de deur al vroeg open. Het is ondertussen half twaalf geworden en dan mogen de mensen al eten te bestellen.

Weer miauwt hij en met de staart omhoog, trippelt er een zwarte kat met groene ogen op de kinderen af.

‘Yukio!’ Mayka valt op haar knietjes en de kat gaat tegen haar op de achterpootjes staan, begint luid te knorren en likt haar neus. Daar moet ze om giechelen. ‘Dat kriebelt,’ Lachend wiegt ze heen en weer. Zuko kijkt bezorgd om, straks hoort oom Wang zijn zusje lachen. Toen hij nog klein was en Mayka net geboren, dat weet Zuko nog. Hadden ze thuis in China ook een kat en die was zwart met groene ogen. Zuko zat altijd vlak voor de tv met gekruiste benen en daar sliep de kat dan op. Dat voelde altijd zo gezellig, maar hun kat is helaas niet mee gegaan naar Nederland

Verleden jaar dook deze kat ineens in het Chinese restaurant op, daar is Zuko erg blij mee, hij is dol op katten en heeft de kat Yukio genoemd, want weet je wat?

Dit mag je niemand verder vertellen hoor, maar de echte Yukio kan zich in een kat veranderen. Dat is harstikke handig als je wilt weten wat de grote verwoester allemaal uitspookt in de grote grot waar hij woont.

Zuko zal het in ieder geval niemand vertellen, want hij is de enige die het geheim van Yukio kent om in een kat te kunnen veranderen en de magie van Yukio is zo sterk dat hij zelfs vanuit Netahay naar Nederland wist te komen.

Daarom is Yukio hier, heeft Zuko gefantaseerd. Yukio heeft de vorm van een kat aangenomen, om mij te helpen zodra gevaarlijke gevaren ons bedreigen.

Thomas de kok geeft de kat stiekem stukjes vleesafval, want hij houdt ook van katten. Oom Wang niet. Zodra hij Yukio ziet, wat doet hij dan? Hij begint meteen te krijsen, pakt een theedoek en rent zwiepend met de doek, achter de kat aan om hem uit het restaurant te jagen.

Zuko moet daar altijd vreselijk om lachen, al doet hij dat zo stilletjes mogelijk, want voor Yukio is dit een spelletje. De kat laat zich niet vangen of zelfs maar weggagen. Hij sluipt onder tafels of stoelen door. Springt op het aanrecht en trippelt behendig tussen servies, net zolang tot de kok hem iets gegeven heeft en dan pas gaat hij weg. Zuko knielt ook neer en de zwarte kat trippelt naar hem toe en gaat tegen hem opstaan. Yukio likt hem nooit zijn neus, maar geeft hem met zijn snoet een kopstoot, net zo raak als de klap van een martial art fighter, maar hij vindt het heerlijk. Hij pakt de kat op en drukt zijn harig lijfje even tegen zich aan. Yukio geeft hem weer een kopstoot en Zuko lacht het uit en roept. 'Knock Out!' Giechelend valt hij achterover en Yukio springt meteen op hem en kijkt hem vrolijk knorrend aan.

Dankzij de kat voelt Zuko zich niet meer zo alleen, hij gaat weer overeind zitten en kijkt ongerust de gang door, want niemand anders mag dit zien. De zwarte kat springt uit zijn armen. Hij loopt naar de deur van het restaurant en gaat er tegen opstaan, daarna kijkt hij naar hem om en miauwt zachtjes.

'Ssst!' Zuko drukt zijn vinger tegen zijn mond. 'Zachtjes zijn,' zegt hij vermanend tegen de kat. 'Je hebt je zwarte pakje aan, net als een ninja. Dan moet je ook zachtjes doen, net als een ninja. Straks ziet